

REDACTOR
DR. ALEXANDRU RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ—JUDEȚUL ALBA DE JOS

MANUSCRISELE NU SE
INAPOIAZĂ.

Unitatea

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 50 Lei

Pe 6 luni . . . 26 Lei

Pe 3 luni . . . 14 Lei

Numărul 1 Len

Pentru inserate se plătește 2 lei de șir garmond.
La publicările ulterioare se socotește taxa jumătate.

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

† Papa Benedict al XV-lea.

După sentimentul de înaltă și curată bucurie avut de curând pentru omagiul adus preafericitului Părinte al Romei din partea Orientului, prin desvelirea solemnă monumentului ce i-s'a ridicat la Constantinopol, sufletul nostru încearcă azi sentimentul celei mai profunde dureri pentru încetarea din viață a celui care a fost Papa Benedict al XV-lea.

Adus la cârma bisericii curând, după începerea războiului mondial, în luna Septemvrie 1914, fostul arhiepiscop al Bolognei din vechea și nobila familie dela Chiesa, a știut să ridice prestigiul bisericii la o înălțime, pe care n'a mai avut-o de mult. Deși venea sub zodia misticei „profetii”, cuprinse în cuvintele puțin măgulitoare: »Religio depopulata», și deși cataclismul mondial părea că confirma prin urmările lui această situație, provocată prin intronarea altor principii decât acelea ale blândului Nazarinean, Benedict al XV-lea, marele prizonier al Vaticanului, poate să-și închidă azi ochii, având mângâierea că după 7 ani și jumătate cât i-a fost hărăzit să conducă naia bisericii, opera lui, care a provocat aprobarea și admirația lumii întregi, nu lasă pe seama urmașului în Scaun o moștenire mai grea de cum a fost aceea pe carea primit-o. Cuvântul său purtător de pace, rostit cu atâtea prilejuri dela înălțimea autorității sale morale incontestabile — o adevărată oază răcoritoare în mijlocul urei inversurate ce se instăpânise asupra națiunilor beligerante —, înfrățit cu obolul milei creștine, împărțit fără deosebire de neam și de lege, tuturor cari aveau nevoie de dânsul, au făcut ca moartea neașteptată a acestui mare Păstor al turmei sale, să fie pentru lumea întreagă un prilej de adâncă durere. Faptul, că însuși guvernul italian — ale cărui relațiuni încordate cu sf. Scaun, pe tema chestiunii romane, ar fi putut să-i impună o altă atitudine —, a dat ordin să ridice steagul de doliu pe

toate edificiile publice din Italia și colonii, iar Germania protestantă deabinele a ținut să-i aducă elogii într'o ședință solemnă a parlamentului din Berlinul lui Harnack, face o dovadă deplină în această privință. Iar lucrul acesta înseamnă neasămănat mai mult, decât . . . chiar monumentul, pe care i-l-a ridicat Orientul.

Biserica Romei va avea în curând, în primele zile ale lui Februarie, un alt cap văzut, și suntem siguri, că Providența divină se va îngriji, ca cel ce-i va lua moștenirea să nu rămână înapoia celui dispărut. Biserica Domnului va trăi totdeauna și va merge mereu înainte, pentru că scris este, că porțile iadului nu vor înfrânge-o pe dânsa. Dar dacă pentru aceasta avem asigurarea Mântuitorului, nimic nu ne asigură că noul urmaș al sfântului Petru va avea și față de chestiunile religioase răsăritene și în deosebi față de biserica noastră română unită aceeași sollicitudine și părintească grijă, pe care a avut-o adormitul în Domnul. În atitudinea lui față de biserica răsăriteană a dovedit că e pătruns de spiritul marilor Papi, cari au prezidat la Lyon și Florența, iar prin binefacerile atât de simțite cu cari a ținut să încarce biserica noastră, vrednică de mai multă atenție decum i-se dă de comun, și-a câștigat dreptul la aceeași recunoștință pe care o datorăm lui Piu al IX-lea, întemeietorul provinciei noastre bisericești.

Se prea poate deci, ca golul ce rămâne în punctul acesta pe urma morții lui Benedict al XV-lea, să fie multă vreme ne umplut și de aceea în steagul cernit pe care-l plecăm, ca un semn de durere, în fața osemintelor lui, depunem pe lângă dorința noastră fierbinte ca Domnul să-i facă parte cu dreptii, și rugăciunea smerită ca Dumnezeu să ne aibă și pe viitor în paza lui sfântă.

* * *

Ultimele zile de lucru.

Moartea l-a ajuns pe preafericitul Părinte în plină activitate. Până abia cu câteva zile înainte de moarte, când o mică răceală l-a silit să păzească patul, a isprăvit toate agendele obișnuite ale zilei. Nu mai departe decât în ziua de 8 Ianuarie a consacrat de episcop în capela Sixtină, cu mare solemnitate, pe Monsignorul Carlo Cremonesi, arhiepiscopul titular de Nicomedia; iar de atunci încoace »L'Osservatore Romano» înseamnă zi de zi audiențele pe cari le-a acordat sf. Părinte până inclusiv Marți, în 17 Ianuarie.

Inceputul boalei.

Răul s'a ivit cu ziua de Miercuri 18 Ianuarie, la o săptămână după audiența acordată ultimului episcop român care l-a văzut, a păr. episcop Iuliu al Gherlei. Primul comunicat anunță »că sf. Părinte a trebuit să suspendeze audiențele, fiind reținut în pat de un catar bronchial, care nu prezintă de altfel nici o gravitate». Nici în cursul zilei următoare nu s'a ivit vre-o schimbare, care să fi dat loc la temeri, întrucât cele 2 comunicate constată, că »catarul nu s'a estins, iar temperatura a scăzut» și astfel starea Papei nu prezintă »momente vrednice de-a fi încrestate».

Agravarea situației

s'a produs în noaptea de Joi spre Vineri; ea pare a fi fost presimțită, fiindcă ultimul comunicat de Joi sara (orele 18) cheamă deja la rugăciune »pentru grabnica însănătoșare» a Papei». Simptomele constatate pe ziua de Vineri sunt din cele mai grele; ele denotau o pneumonie acută, în fața căreia organismul și altfel foarte debil al marelui bolnav era aproape eschis să nu sucumbe. S'au luat deci toate măsurile pentru a i-se da sacramentul ungerii de pe urmă, menit să-i ușureze eventual și boala trupească. Ziua de Vineri a fost una din cele mai grele, pentruca Sâmbătă în 21 Ianuarie să trebuiască a se constata, că desnodământul este inevitabil. Toată sollicitudinea celor din jurul său pentru a salva o viață atât de prețioasă, și toate rugăciunile pe cari le făceau, în toate părțile lumii, fiii săi sufletești n'au avut darul de-a opri

Catastrofa.

Ea s'a produs în dimineața zilei de Duminică, 22 Ianuarie, ora 6, după ce cu puțin înainte se ivise o mică ameliorare. La ora 6 și 5 minute s'a constatat oficial, că Scaunul lui Petru este vacant. Imediat după acest act a avut loc

Intrunirea Colegiului Cardinalilor

spre a pregăti funeriile și chestiunea conclavei. Din această întrunire Cardinalii din lumea întreagă au fost invitați la Roma pe ziua de 2 Februarie, când se începe alegerea noului Papă. Conducerea afacerilor curente a luat-o pentru acest timp Card. Camerlengo Petru Gasparri, fostul secretar de stat alui Benedict al XV-lea.

Pregătirea funerariilor.

Conform obiceiului, corpul Papei a fost expus mai întâiu în Sala Tronului, de unde a fost trecut a doua zi, cu mare solemnitate, în catedrala sfântului Petru. Cortegiul care l-a însoțit pe acest drum a fost compus din Cardinali, prelați, corpul diplomatic, demnitarii Curții papale și garda de onoare. El s'a depus în Capela sf. Sacrament, unde a început apoi defilarea mulțimei imense, care a ținut să-i mai arate odată adâncă sa recunoștință pentru tot binele ce s'a făcut prin el culturii europene și omenimei întregi.

Inmormântarea.

După înregistrarea actului de deces făcut la Campidoglio, în dimineața zilei de 15 Ianuarie, corpul marelui pontifice a fost înhumat Joi (26 Ianuarie) la orele 15 în cripta bazei

sf. Petru. La actul înmormântării n'au participat decât Cardinalii și înalții prelați aflați în Roma, membrii corpului diplomatic și patriciatul roman. Numărul persoanelor cari au defilat în fața osemintelor Papei cât a fost expus în bazilica sf. Petru se cifrează la 100,000 și a făcut senzație, ca între acestea a fost și principele moștenitor al Italiei, însoțit de amiralul Bonaldi.

Vestea morții la Blaj.

A sosit în seara zilei de Luni, răspândindu-se încă în aceeași zi în toate părțile Blajului, trezind pretutindeni regrete unanime și adânc simțite. A doua zi s'au luat apoi toate măsurile, pentruca doliul Blajului și al întregii noastre provincii bisericești să se manifeste în proporție cu mărimea pierderii îndurate. În toate bisericile și capelele s'au făcut rugăciuni și liturghii pentru odihna celui adormit, toate instituțiile Blajului, în frunte cu primăria, au arborat steagurile negre, s'au amânat toate reprezentațiile ce aveau să se țină, iar clopotele tuturor bisericilor vesteau până departe moartea îndepărtatului părinte carea ne-a fost totuși atât de aproape.

Parastasul solemn

se va ține mâine, Duminecă, la orele 9, din partea părintelui mitropolit Vasile.

orfanilor noștri Castelul dela Obreja și 60 jughere în jurul lui. Iar cu 100 haine de lână și cu o cantitate însemnată de alimente, putut-am să îmbrăcăm pe cei goli și să sâturăm pe cei flămânzi.

Avut-a fericirea să vadă și pentru aceste fapte de milostenie trupească, recunoștința omenirii. Popoarele din Orient, „fără deosebire de neam și de religie” „în semn de recunoștință” au ridicat „Marelui Pontifice al orei tragice a lumii, lui Benedict al XV-lea, Binefăcătorului popoarelor” o statuie în Constantinopol, a cărei desvălire s'a făcut la 11 Dec. 1921, în prezența demnitarilor înalți, civili și bisericești, din Constantinopol și Răsărit.

Grija lui de Biserică.

Ca preot însă și Păstor, Preafericitul nostru Părinte trebuia să se îngrijască și s'a și îngrijit, pe lângă grija, ce o purta omenirii, și de soarta Bisericii. Bine știind, că clerul este „lumina lumii și sarea pământului”, și că preoții cu învățăturile lor alese și cu viața lor sfântă sunt singurii, cari pot lumina cu adevărat mințile oamenilor și pot păstra în omenire bunele moravuri, s'a îngrijit de buna rânduială a Seminarilor și de orânduirea studiilor universitare. În acest scop, pentru dragostea, ce o avea pentru biserică noastră românească unită și pentru viul interes, ce ni-l purtă, nu ne-a uitat nici pe noi, ci ni-a dăruit în estan 2,000,000 lire italiene, cari în lei fac peste zece milioane, ca să ne deschidem și să susținem un Seminar la Roma. Și înainte de aceea, în 1919, primit-a, la cererea noastră, cinci elevi la Roma, în Colegiul grecesc, pe spesele sale.

Și fiindcă mult ajută la întărirea Bisericii și la îndreptarea moravurilor ordurile călugărești, atât de număroase în Apus, preafericitul Părinte și-a dat învoirea, ca să poată trece în Congregația noastră de surori de caritate, călugărițele române din mănăstirile apusene.

Tot pentru întărirea și înaintarea Bisericii catolice a întemeiat mai multe Mitropolii și Episcopii, Vicariate și Prefecturi apostolice, promovând misiunile la popoarele păgâne.

În urmă, ca urmaș al S-lui Petru, căruia i-s'a încredințat dela dumnezeescul întemeietor al Bisericii noastre păstorirea oilor și a mielușelor: „paște oile mele, pe cei aleși ai miei; paște mielușii mei, pe cari cu sângele meu i-am răscumpărat”, n'a întrelăsat nici invitarea la unire a bisericilor. Ținând cu sfințenie la promisiunea Mântuitorului: de a fi o turmă și un păstor, preafericitul nostru Părinte și-a întors privirea, spre creștinii Răsăritului, răsleți, a căror credință însă, dupăcum e cuprinsă în cărțile lor, e credința *catolică* — oi, cari poartă încă semnul turmei din care au rătăcit — și i-a chemat la unire cu locțiitorul lui Hristos. Și, ca să promoveze interesele bisericilor orientale și studiul lucrurilor orientale, a întemeiat Congregațiunea pentru Biserică orientală și Institutul oriental din Roma.

Părintele îndurărilor i-a și dat mângâierea să vadă, cum întreagă Biserică creștină acatolică, fie ea răsăriteană ori protestantă, simțind lipsa de unitate și de putere de viață, i-și caută misteriosul centru de atracțiune.

Date biografice.

Acestea sunt Venerat Cler și Iubiți Credincioși câteva din faptele fericitului Iacob Della Chiesa, care născut în Genova la 21 Nov. 1854, hirotonit întru preot la 21 Dec. 1878, numit secretar la Nunțiatuura Apostolică din Madrid la 2 Ianuarie 1883, făcut subsecretar de Stat la 23 Aprilie 1901, ales Arhiepiscop de Bologna la 16 Decembrie 1907, sfințit întru episcop prin papa Piu X la 22 Decembrie 1907, a fost făcut Cardinal la 25 Maiu 1914 și de de aci ridicat la cea mai înaltă treaptă din

Circularul mitropolitului Vasile.

Venerat Cler și Iubiți Credincioși.

Cu multă durere sufletească vestim Veneratului Cler și Iubiților Credincioși trecerea la cele veșnice a preafericitului Părinte, papa Benedict XV.

O telegramă a Excelsei Nunțiatuuri Apostolice din București, pusă Luni în 23 l. c. la amiazi și primită de noi seara, ne aducea trista știre, că „Sfântul Părinte a murit Duminecă dimineața” (după Botezul Domnului).

Părintele creștinătății, „Cel de acum următorul cinstitului Petru și îmbogățit cu scaunul cel mai de sus al aceluia”, pentru faptele sale „plăcut fiind lui Dumnezeu, l-a iubit, și, viețuind între păcătoși, s'a mutat”.

Apostolul păcii.

El, care în dragostea-i de omenire, încă dela începutul domniei sale, adevărat de când din mila lui Dumnezeu a ajuns în locul lui Petru „Vârhovnicului învățăcelilor și apostolilor lui Hristos”, pe care Mântuitorul „a zidit biserică sa și i-a dat lui cheile împărăției cerurilor”, își pusese, ca țintă principală, curmarea înfricoșatului războiu cu nedespărțirii lui tovarăși: vărsarea sângelui, nimicirea buneistării și stricarea moravurilor, pe cum și împăcarea sinceră, făcută pe bază de dragoste împrumutată și de dreptate, a omenirii învrăjbite; — avut-a mângâierea să vadă cu ochii stima și iubirea popoarelor.

Popoarele toate, organizate în state, fără deosebire că sunt creștine ori păgâne, că sunt catolice ori acatolice, au ținut să-și arete admirațiunea și stima față de acest mare Păstor suprem. Nu este în lume o țară civilizată, care să nu fi încheiat, în anii de după războiu, legături diplomatice cu Scaunul slăvitului Petru, „punătorul de lege, păstorul și învățătorul turmelor lui Hristos”, ori să nu-și fi exprimat în o formă, ori în alta, stima și recunoștința față de papa dela Roma, care „îmbogățindu-se cu scaunul Vârhovnicului apostolilor, s'a arătat slujitor lui Dumnezeu, prealuminat”.

Simțind golul în suflet și amăgirea deșartă, și dorind să ajungă la un mal de mântuire, într'un singur an, în anul 1920, nu mai

puțin decât 12 țări, între cari și a noastră, au căutat și caută prietinia și bunăvoința Scaunului apostolic, ori, avându-o, au făcut-o mai strânsă.

Ca un ecou al acestei opinii publice e ținuta ziarelor. Gazetele, chiar și cele potrivnice Scaunului lui Petru, n'au întrelăsat să dea de știre cetitorilor săi, zi de zi, fazele boalei marelui nostru Cap bisericesc. Și acum, după moarte, nu încetează să vestească lumii mărețele fapte ale Dispărutului, de toți regretat, puse toate în serviciul omenirii.

Papa milostivirii.

Învăpăiata lui dragoste față de omenire nu putea să nu se pogoare la fapte. Dacă el pe dreptul a fost numit *papa păcii*, nu i-se poate denega titula de *papa milostivirii*.

Incepând cu copiii săraci, rămași orfani pe urma cutremurului din Abruzzi și cu Polonii, năpăstuiți de războiu, și trecând la nenorocirii din Mexico, și-a adus aminte și de răscumpărarea Negrilor.

Urmând apoi pilda Samarineanului milostiv și pășind pe urmele apostolilor, cari adunând dela ceice aveau, împărțiau cu cei lipsiți: „Prisosința voastră să îplinească lipsa altora... spre a stabili egalitatea” (II Cor. 8, 14), Preafericitul nostru Părinte, Papa Benedict XV, nu odată și-a îndreptat cuvântul către catolicii din toată lumea, rugându-i, ca cu obolul lor să sară în ajutorul celor flămânzi și părăsiți.

Mulțumită intervenției Sale și stimei de care s'a bucurat înaintea tuturor, glasul lui n'a răsunat în pustiu. Toți s'au grăbit să-i trimită din prisosul lor, ori chiar și numai filerii văduvei din Evanghelie. Și așa, El, care nimica n'a avut, și nimica n'a ținut pentru sine, a putut să împartă și a împărțit Polonilor persecutați de soarte, Austriecilor flămânzi și goli, și în general țărilor din centrul Europei, și Rușilor ajunși la pragul desperării, sute de milioane în bani, adunate din milă, și multe zeci de vagoane cu alimente și cu îmbrăcăminte.

Din această milă părintească împărțășiți au fost și lipsiții noștri orfani de războiu. Cu darul lui de 430.000 lei cumpărat-am pe seama

lume, pe Scaunul s-lui Petru, la 3 Septembrie 1914 sub numele de Benedict XV.

Incheiere.

„Sfârșindu-se peste puțin, a plinit ani îndelungați”. El a făcut atâta bine omenirii și Bisericii în scurta-i domnie de 7 ani și ceva, cât nu este dat altora să săvârșească în o viață lungă.

Și, dacă zicem cu profetul Ieremie: „Căzut-a cununa capului nostru” nu vom adauga cu același: „Vai nouă”, pentru că credem, că: „Credincios este Dumnezeu, care nu vă va lăsa pe voi să vă ispitiți mai mult decât puteți, ci împreună cu ispita va face și sfârșitul, ca să o puteți voi suferi”, și știm, că: „Lăudându-se dreptul, se vor veseli popoarele: că pomenirea lui este fără de moarte, pentru că dela Dumnezeu se cunoaște și dela oameni, și place Domnului sufletului lui”.

In veci pomenirea lui!

Dispozițiile luate.

Dreptacea, întru amintirea unui Păstor atât de mare, și, pentru Biserica noastră românească unită cu Roma, un binefăcător atât de strălucit, ordonăm următoarele:

1. Această cerculară să se citească de pe amvon în toate bisericile parohiale și filiale în Dumineca proximą la s. liturgie.

2. Să se slujească pentru sufletul marelui Pontifice Benedict XV o sf. liturgie, împreună cu părastas, în toate bisericile parohiale ori filiale, în una din zilele până la 1 Faur n. 1922, la care să se invite și autoritățile locale civile și militare.

3. Să se tragă clopotele timp de 3 zile, după cum se trag la mort.

4. Preoții și credincioșii să ceară dela Părintele luminilor, prin invocarea Spiritului Sfânt, făcută în biserică la serviciu public, ca luminând mințile Înaltului Colegiu electoral al Cardinalilor, să ne dăruiască un urmaș al s-lui Petru, vrednic de marele său înaltaș dispărut și de timpurile epocale, prin cari trecem.

Colectă pentru Orfelinat.

Și fiindcă ajutorul lui Dumnezeu se poate dobândi mai ales prin faptele de milostenie, din care cauză se și menține datina evlavioasă, ca elemosinarul papei decedat să împartă milă până la alegerea noului Cap al Bisericii; și după ce „dragostea cu dragoste se răsplătește”, vă invităm, ca în semn de recunoștință, față de marele Pontifice, care atâta a iubit orfanii noștri de războiu și pentru ușurarea sufletelor voastre, să faceți din acest prilej o colectă în fiecare parohie și filie pentru Orfelinatul nostru gr.-cat. român din Blaj.

Avem mare lipsă de mila voastră, pentru că pe lângă cheltuielile grozave, împreună cu susținerea orfanilor, vom zidi, cu ajutorul lui Dumnezeu încă în estan, o școală de meserii pentru Orfelinat, aci în Blaj, care de asemenea va costa sume însemnate. Cine are bani va da bani, cât va putea și cât îl va trage inima; cine n'are bani, va da bucate ori altceva, ce va avea la casă: fasole, brânză, ouă, slănină, pânză, haine ș. a. Bucatele, după ce nu se pot transporta pe tren, se vor valoriza în comună și contravaloarea lor se va trimite.

Spre acest scop Onorații frați preoți sunt rugați, ca împreună cu unii membrii din curatoatul bisericesc ori din reuniunea mariană de femei, să umble din casă în casă, la credincioșii noștri, adunând darurile lor și înfăcându-le în o listă, făcută în 2 exemplare pariforme și provăzută cu număr oficial, iscălită și de însoțitorii colectei. Un exemplar al listei rămâne la parohie, iar al doilea se va trimite la Administrația centrală capitulară din Blaj, împreună cu sumele ori cu lucrurile colectate, care apoi va constata primirea.

Noul episcop al Lugojului.

Provedința divină a voit ca întregirea corului episcopesc al provinciei noastre bisericești să nu sufere prin moartea Papei o nouă amânare. După informațiile ce deținem din loc competent hotărârea meritorie a sf. Scaun se luase încă din Decembrie 1921 și după ce guvernul Take Ionescu n'a făcut nici o excepțiune față de dispozițiile luate de Roma, se poate socoti ca un fapt împlinit, că p. episcop Valeriu al Lugojului trece la episcopia văduvită de Oradea-mare, iar locul lui la Lugoj îl ocupă p. Dr. Alexandru Nicolescu, canonic mitropolitan dela Blaj.

Noul episcop al Lugojului este una din cele mai simpatice figuri ale clerului nostru și de aceea suntem siguri, că numirea lui va fi primită pretutindeni cu aceeași bucurie, cu care o anunțăm. Elev al Propagandei jubilară din Roma, p. Nicolescu a adus din cetatea eternă lumina curată a doctrinelor sacre și un puternic simț al datoriei profesionale, cari au făcut din el un devotat profesor al facultății noastre de teologie și un harnic om de știință, care afară de bine apreciatul său volum de teologie morală are o întreagă serie de studii publicate în reviste.

Dar nu aceasta este latura de forță a p. Nicolescu. Pe lângă lumina științei, Roma la înzestrat și cu căldura unei inimi de adevărat apostol al evangheliei mântuitoare și pe acest teren — atât de propriu intereselor de viață ale Bisericii noastre — s'a simțit mult mai bine decât pe acela al științelor pure. Cu vorba și cu scrisul, acasă ca și în America, p. episcop Alexandru a știut să caute toate cădrile unei apostolii potrivite vremilor de azi pentru a face ca în sufletul credincioșilor noștri legea Domnului și viața ce poate să răsară dintr'ansa să prindă cât mai adânci rădăcini. Înfrințează reuniune mariană pentru tinerimea școlară, îmbrățișează cu căldură misiunile populare, pentru cari agită cu toate prilejurile, traduce predicile clasice ale lui Bourdaloue și scoate »Adevăruri eterne«, cea mai genuină lucrare și o adevărată icoană a sufletului său încălzit de idealul binelui și al frumosului. Pasionat iubitor al naturii, el însuși un fiu al munților de pe la Tulgheș, cutreeră în ceasurile libere munții și văile Carpaților săi dragi, botanizând cu predilecția unui adevărat profesor de botanică, dar numai pentru că adâncind tainele acestor delicate și scumpe făpturi ale Domnului, să poate scoate din fibrele lor noi indemnuri și noua putere pentru inimile, uneori atât de depărtate de curățenia florilor, să poată ajunge cât mai aproape de Domnul. Un volum care va arăta preocupările lui de această natură este în pregătire și cum tipărirea lui o va face de acum ca episcop, poate nu greșim dacă spunem, că Spiritul sfânt l-a ales de episcop tocmai pentru calitățile cari atât de mult îl apropie de obiectul preocupărilor sale.

Nu a căutat această mărire și nu a umblat după dânsa. Numirea de episcop îl găsește în singurătatea mănăstirii noastre dela Obreja, de unde n'a ieșit de câteva luni, pentru a încunjuza orice aparentă, că ar râvni locul unei atât de grele răspunderi, dar și pentru că să se poată adevări cuvântul sfântului Pavel, că: »Nimenia singur nu și ia lui-și cinstea, ci cel chemat de Dumnezeu, ca și Aaron« (Evrei 5, 4).

Blajul pierde prin trecerea lui la Lugoj pe scumpul său »Piccolo«, dar biserica noastră câștigă prin ea un Păstor, merit a continua tradiția »marilor« săi înaltași în slujba de episcopi ai Bisericii noastre române unite cu Roma papală.

Urcând tronul arhieresc, în floarea bărbăției, la vârstă de abia 40 ani, p. Nicolescu, care netăgăduit se îmbogățește astfel cu o mare demnitate, poate să dea în schimb tronului său o nouă și neașteptată strălucire.

I-o dorim din tot sufletul!

Câteva date biografice. Dr. Alexandru Nicolescu s'a născut în Tulgheș la 6 Iulie 1882. Studiile liceale le-a făcut în Reghin și Blaj, iar pentru ascultarea teologiei a fost trimis de mitropolitul Mihalyi la universitatea Propagandei din Roma. Aici a luat doctoratul în filosofie și teologie. Intors la Blaj în 1904, ajunge foarte curând profesor al facultății de teologie, de unde în 1913 trece la postul de secretar mitropolitan, pentru că după trei ani, la vârsta de abia 34 ani, să fie ales canonic în locul p. Ioan Micu Moldovanu. Ca profesor a stat 2 ani în America, ca misionar al credincioșilor noștri de acolo, iar în timpul refugiului mitropoliei la Oradea-mare, a avut vreme de 1 an oficiul de vicar general substituit. În 1919 a fost trimis de procurator al Bisericii noastre la Roma, având acolo și calitatea de juris-consult eclesiastic pe lângă legațiunea noastră dela Vatican. Reintors de aici în vara anului 1920, a trecut, de câteva luni, ca director-spiritual al mănăstirii noastre de maice și ca conducător al Orfelinatului din Obreja.

Revistă bisericească.

În 31 Ianuarie p. episcop Dr. Alexandru Nicolescu se va prezenta Nuntiatului apostolic din București pentru a se supune procesului informativ și pentru a face jurământul de credință față de sf. Scaun Apostolic al Romei.

„L'Osservatore Romano” din 13 Ianuarie anunță, că p. episcop Iuliu al Gherlei a fost primit în audiență privată de sf. Părinte pe ziua de 11 Ianuarie. De sigur n'a prevăzut atunci că este ultimul episcop român pe care-l primește și că peste o săptămână nu va mai fi în situația să mai primească pe nime.

La depeșa Nuntiatului apostolic din București, prin care se anunță moartea preafericitului Părinte al Romei, Escelența Sa mitropolitul Vasile a răspuns astfel: „Cu mare durere am aflat ieri sară din telegrama trimisă moartea prematură a sfântului Părinte. Lux perpetua luceat ei! — Am dispus liturgiile de requiem și rugăciunile prescrise pentru alegerea Pontificalului”.

Guvernul italian, obligat la aceasta de legea garanței (§§ 6 din 7) din 1871, a luat toate măsurile ca Conclavele cari se închid în ziua de 2 Februarie să nu fie conturbate de nimeni. Este deci sigur, că alegerea noului cap al Bisericii Domnului se va face fără nici un incident.

Între candidații la Tronul pontifical se amintesc mai ales Cardinalii Maffi (care la primul scrutiniu dela ultima alegere a obținut cele mai multe voturi), Bisletti, Gasparri (fostul secretar de stat), Merry Del Val (fostul secretar de stat al lui Piu X) și Rati. De obicei nu se aleg însă aceia, pe cari îi candidează opinia publică și astfel nu este eschis ca din urna sfințită a Conclavelor să se scoată un altul.

În legătură cu alegerea apropiată a noului Papă, nu va fi fără interes să se știe, că Colegiul Cardinalilor are azi 61 de membrii, dintre cari 31 sunt Italieni, iar restul se repartiază între celelalte națiuni pe cum urmează: Spania 6, Franța 5, Germania 3, Austria, Polonia, Anglia, și Statele Unite câte 2, Ungaria, Ceho-Slovacia, Belgia, Portugalia, Canada și Brazilia câte 1. Dintre aceștia 8 sunt creați de Leo XIII, 25 de Piu X, iar restul de 28 din partea lui Benedict al XV-lea.

Pe urma hotărârii consistoriale din 24 Ianuarie c., un cercular mai recent al Ordinariatului nostru arhiepiscopozan atrage atențiunea Veneratului Cler, că fără învoirea prealabilă a acestui Ordinariat nici un membru al clerului și chiar „nici o persoană aplicată în serviciul instituțiilor noastre” nu poate primi să fie *candidat și ales de membru în corpurile legiuitoare*. Invoirea se va da, ținând seama de „interesele bisericești, culturale și administrative ale instituțiilor noastre”, numai acelor care se pot substitui în oficiul lor fără greutate și cari de altă parte vor oferi garanță suficientă, că fiind membrii în corpurile legiuitoare vor putea aduce servicii bisericii, ai cărei slujitori sunt. Pentru nerespectarea acestui ordin se pun în vedere pedepsele prevăzute în canoane pentru nesupunere.

Consiliul orașului Cluj a decis să ofere bisericii noastre *loc pentru edificarea catedralei* în piața Mihai Viteazul. Un nou semn, că episcopia noastră de acolo se apropie de realizare!

Săptămâna politică.

Noul guvern al țării care a depus jurământul în ziua Bobotezei, este de fapt *un guvern liberal*. Este compus din următorii: Ion I. C. Brătianu (prezidiu și războiu), gen. Artur Văitoianu (interne), Al. Constantinescu (agricultură și int. domenii), Dr. C. Angheliescu (instrucție), I. G. Duca (externe), Vintilă I. C. Brătianu (finanțe), Gh. Mărzescu (muncă și ocrotiri sociale), C. Banu (culte și arte), Ioan Th. Florescu (justiție), Vas. P. Sassu (industrie și comerț), gen. Tr. Moșoiu (comunicații), Dr. Aurel Cosma (lucrări publice), I. Inuleț și I. Nistor (ministrii de stat).

— Prin decretul regal, apărut în „Monitorul” de Luni, 23 Ianuarie, *corpurile legiuitoare au fost dizolvate*, fără ca guvernul să se mai fi prezentat în fața lor, încercând o guvernare cu ele.

— Acelaș decret fixează și *noile alegeri generale* și anume pentru Senat zilele de 1 și 2 Martie (vechiul regat, Bucovina și Basarabia), iar 9 și 10 Martie pentru Ardeal; deputații se vor alege la noi (Ardeal) în 6 și 7 Martie, iar în celelalte provincii în 5, 6 și 7 Martie.

— Deschisă fiind *campania electorală*, s'au pornit manifestele către țară. Partidul liberal a lansat chiar mai multe, unul deosebit către noi Ardelenii. Lupta va fi din cele mai agitate, așa că d. Stere a putut să spună, că „cine nu vrea să-și pună în primejdie viața, să nu intre în lupta electorală”.

Știri mărunte.

Parastas pentru Papa Benedict XV. *Mâine se va oficia în biserica catedrală din Blaj un parastas pentru marele mort al bisericii, Papa Benedict al XV-lea. Va pontifica pâr. mitropolit Vasile, care va rosti și panegiricul obișnuit.*

Botezul principelui Mihai a avut loc, după cum anunțasem, Dumineca trecută, în 22 Ianuarie. Ceremonia s'a săvârșit din partea mitropolitului primat Cristea în prezența Familiei regale, a membrilor guvernului, a corpului diplomatic și a altor invitați, în Sala Tronului din București. Ca nași au figurat Regele Ferdinand al României, regele Constantin al Greciei (reprezentat prin generalul Dusmanis), regele Albert al Belgiei (reprezentat prin ministrul pleni-

potențiar Schneidauer), Olga regina mamă a Greciei, prințul Cristofor al Greciei (reprezentat prin ministrul Panas), infantele Alfonso de Bourbon, marea ducesă Victoria Fedorowna, principesele Elisabeta, moștenitoarea Greciei, Mărioara și Ileana, Irina a Greciei și regimentul vânătorilor de munte (reprezentat prin gen. Racoviceanu). S'a remarcat absența Nunțului papal Mons. Marmaggi și a tuturor șefilor partidelor de opoziție. Primul a lipsit din cauza boalei, respective morții Papei, iar ceilalți în semn de protestare pentru aducerea la guvern a partidului liberal.

Locale. *Chestiunea fraudei* cunoscute a celor circa 100,000 lei din cassa comunei s'a terminat zilele trecute prin destituirea fostului secretar R. Rusu și a fostului primar Șt. Dragoș, obligați să restituie în termen precisiv și sub greutatea urmărilor legale, suma dispărută din vina lor. Fostul subsecretar E. Munteanu, care așiderea a fost suspendat la timpul său, este restituit în postul avut.

— Pe zilele de Joi, Vineri și Sâmbătă din săptămâna trecută, *trupa teatrală din Sibiu* de sub conducerea dnei Constanța Hodoș anunțase trei reprezentații teatrale. Din cauza doliului pentru sf. Părinte ele au fost însă amânate pentru alt timp.

O mărturisire prețioasă. Ocupându-se de moartea Papei, „Viitorul” din București, organul principal al partidului liberal, scrie referitor la biserica noastră următoarele rânduri, cari nu puteau să ne scape: „Noi nu putem uita, că în trecut, fie și indirect, legăturile fraților noștri de dincolo cu Papa, au avut aceeaș pleiadă de învățați, în frunte cu Șincai, Micu și Maior, care ne-au dat începutul renașterii noastre naționale și culturale. Prin legăturile cu Biserica cea catolică s'a redeșteptat acel sentiment de latinitate, acea credință în noblețea și în mărinimia în trecut a neamului nostru aservit și batjocorit de o robie milenară, ce au fost pentru generații întregi un far al credinței noastre pentru mai bine și un mare orgoliu național care este începutul încheșării unei culturi naționale”.

„ALBINA”, institut de credit și de economii, Sibiu.

Prospect de emisiune

În urma autorizării primite din partea adunării generale a acționarilor institutului de credit și de economii „ALBINA”, ținută la 23 Noemvrie a. c. în Sibiu, subsemnatul Consiliu de administrație deschide prin această subscripție pentru o nouă emisiune de acțiuni, în scopul sporirii capitalului societar de la Lei 10,000,000— la Lei 25,000,000—

Noua emisiune se face în următoarele condițiuni:

1. Acționarii vechi au dreptul să opteze, cel mai târziu până la 31 Ianuarie 1922, tot după două acțiuni vechi trei acțiuni nouă.

Abateri dela condițiunea, ca acțiunile vechi să fie înregistrate pe proprietarul actual se admit numai erezilor, cari vor dovedi, că proprietarul vechiu a răposat, că ei sunt îndreptățiți a moșteni acțiunile vechi, înregistrate pe numele decedatului, și că s'a deschis, procedura de ereditare, dar nu s'a terminat. Această excepțiune însă se poate admite numai până la termenul fixat pentru anunțarea opțiunilor. Astfel de acții însă se vor elibera îndreptățiților numai după predarea judecătorească a eredității.

2. Cursul de emisiune pentru acțiunile optate de vechii acționari — respective de erezii lor — se stabilește la suma de Lei 135— din care Lei 100— se vor trece la capitalul societar, iar Lei 35— ca primă de emisiune, la fondurile de rezervă.

3. Prețul acțiunilor se va vărsa conform § 9 din statute în 5 rate egale de câte 200, iar prima de Lei 35— de acțiune se va achita deodată cu vărsământul întâi.

În acelaș timp se primesc subscrieri în contul acțiunilor, ce ar rămânea neoptate de acționari, conform punct. 1. atât dela vechii acționari cât și dela neacționari pe prețul de Lei 180— din care 200% a valorii nominale și prima de Lei 80— sunt a se achita la întâiul vărsământ.

Repartizarea acestor acțiuni se va face din partea Consiliului de administrație.

4. Acționarii, cari vor face vărsămintele în rate vor beneficia de 60% dobândă pentru anul 1922, și vor avea să plătească 80% după ratele cari nu se achită la termen, iar acționarii cari vor vărsa la I-a rată valoarea integrală a acțiunilor, vor beneficia de dividendul anului 1922.

5. Pentru plata acțiunilor se fixează următoarele termene:

rata I. de Lei 55— respect. Lei 100— până la 31 Ianuarie 1922.

„ II. „ „ 20— până la 31 Martie 1922.

„ III. „ „ 20— „ „ 31 Maiu 1922.

„ IV. „ „ 20— „ „ 31 Iulie 1922.

„ V. „ „ 20— „ „ 30 Septemvrie 1922.

Față cu acționarii cari nu vor achita ratele la termen, se vor aplica dispozițiile §. 10 din statute.

6. Acționarii sunt rugați a subscrie un număr de acțiuni, care împreună cu cele vechi ce mai au pe numele lor, să fie divizibil cu 5.

7. La subscripție sunt a se prezenta acțiunile vechi împreună cu coalele de cupoane și se vor libera deocamdată în schimb certificate provizorii ou cupoane curente.

8. Acțiunile nouă se vor emite cu nominalul de Lei 500— adică se vor conține tot 5 acțiuni à Lei 100— nominal în acțiune nouă de Lei 500—.

9. Sumele vărsate în contul acțiunilor subscribe în senzul punctului 3 al. 2 al prospectului, pe cari Consiliul de administrație nu le-ar putea admite, se vor restitui subscriitorilor fără dobândă.

10. Ca locuri de subscripție și vărsămintele se desighează Centrala, Filialele și agențiile institutului (Brașov, Lugos, Mediaș, Târgul-Murășului, Dicio-Sănmărtin, Cluj, Timișoara și București).

Plăți se pot face și la celelalte bănci, membre la „Solidaritatea”, la Banca „Marmarosch-Blank & Co.”, la „Banca Românească”, București.

11. Pentru anunțare la emisiune să se folosească declarațiunea anexată prospectului.

Sibiu, 27 Decemvrie 1921.

(2) 2 - 2.

Direcțiunea.